

1906-05-13

AFSENDER

Georg Achen

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

TRANSSKRIFTION

Foroven med blyant med Emil Hannovers hånd: Achen

13 - 5 - 06.

Lindevangen 11. F.

Kære Hannover! I

Hast skriver jeg her nogle

Ord ned som ikke bliver

meget gennemtænkte, jeg

har nemlig travlt og er

gal i Hovedet, disse

2 Ting fremmer ikke

Ligevægten. - Det jeg

vil fortælle Dem er

at jeg elsker, tilbeder og

mere og mere beundrer det

herlige lille Slot paa

Møn hvor jeg i 3

Aar har boet. -

Hvorfor skulde jeg dog

ikke have Lov til det?

[foroven mellem datoen og adressen og mellem adressen og brevets
begyndelse:]

*) Det han ikke synes om lader han ligge og

behandler mig det han mener er godt. -

Husk en Kritikers Pligt er ikke at

kun at paavise det der ikke er

i Kunstværket. -

[2]

De skriver at De ikke begriber osv

Desværre giver mine

Billeder vist ikke Begreb

om hvor uendelig skønt

det er. - - Jeg ved godt

at min store Respekt

for Slottet og Kærlighed

til det har gjort at jeg

har været mindre fri

overfor Opgaven, tænkte

for meget paa Tegningens

Korrektthed osv – –
I det Hele taget maa
min Produktion derovre
betragtes som en Trang jeg
har maattet tilfredstille
til at bevare i Billede
noget af Slottets Dejlighed
for Efterverdnen. –

[3]

Forresten kunde jeg godt blive
ved i lang Tid endnu at male
derovre, nu jeg har gjort det første
Arbejde, vilde jeg sikkert føres hen
til mere maleriske Sider af
Sagen (for Eksempel, naar den blaa
Sommernat er udenfor og Lysene
er tændt i Kronerne) eller forskellige
tilfældige Grupper af unge Piger
imellem Søjlerne o s v –)
Aa, De ved ikke hvad De skriver
om! – Tag selv derover, lej
det et Aar og bo der, saa
skal De nok kunne begribe
at man kan komme til at
tilbede et saadant Sted og
her mener jeg at have Ret!!
Elsker og tilbeder man noget
mageløst Skønt, maa man
som Maler vel have Lov til
at prøve efter Ævne at skildre
det. – Jeg har forresten saa ondt
af Dem, Hannover. – Det er

[På den anden led i margenen mellem side 2 og side 3, begyndende på
side 3:]

Nu jeg har skrevet dette, sukker jeg til mig selv "at Du gider!" – Men saa
skyder der
noget varmt op i mig, og det er at jeg virkelig trods Dem selv, holder
meget
af Dem, er taknemlig over Indholdet af Deres Kritik (aldrig Formen,) [!]
som

er uelskværdig og stødende) Deres Bøger taler jeg ikke her om for dem holder jeg uendelig meget af og respekterer Dem til Tak. –

[4]

dog en ulykkelig Egenskab De har,
at De altid fornærmer selv om
De slet ikke hverken ønsker at gøre
det, eller endog gør Dem Umage
for at ikke at gøre det. – –
Ja, endog de kunstnere som De
tager Dem aller mest af, og interesserer
Dem mest for, de er permanent
rasende paa Dem. – Se paa
en Kritiker som G. B. Jeg ynder
ham ikke som Menneske, men
hvad har han ikke udrettet som
Kritiker! – Aldrig er nogen Artikel
skrevet af ham, uden at den der ikke aander
Begejstring, Afsky eller stor Følelse *). –
Folk der ikke kender Dem Hannover,
maa tro De er en lille smaalig og
arrig Herre. – Det er De ikke!
Men Fanden staa i Dem, Ordene
bliver altid i Deres Pen saa
underlig galdebitre og desværre
ofte meget uretfærdige. – –
Gid De selv var Maler, saa tror jeg
De vilde se mere forstaaende paa
meget. – – – Jeg kan saa godt se
hvad mine Billeder fra Liselund
mangler, dertil jeg har jo

[5]

2.) kæmpet med dem, – – som
jeg for resten slaas med alle mine
Arbejder, (desværre flytter jo
Nissen altid med, ser man
til Slut) –, men Herre Gud
at De skriver at De ikke kan
begribe, at ikke holder nok af at jeg kan etablere et fast
Liselund, For hold udenfor Hjemmet."

o s v. – De 3 Aar – ikke den
Aarrække, (Journalist!) – jeg har boet paa
Liselund har jeg knyttet mig
saadan til det, at jeg helt har
følt det som mit Hjem. –
Mit skønne, skønne Sommerhjem.
Hver Dag, Aften og Nat og Morgen
har været en Fest for mig i
den lange Sommer. – Jeg
har levet og boet i Skønhed og
ingen der ikke har set Slottet
eller helst boet der, kan snakke
med, mine Billeder give
desværre saa lidt. – – –
Hvorfor jeg er Maaske kommer
jeg aldrig til at bo derovre mere,
[6]

Jeg har af forskellige Grunde,
mest at mn Kone ikke kunde
taale den store Husholdning
hver Sommer, – bestemt ikke
at komme dertil i Sommer,
saa til næste Aar ser De
ingen Billeder derfra, af mig. De
bliver vel nok Hvorvidt jeg igen
kan faa det til Leje ad Aare
ved jeg ikke. – Jeg er helt
fortvivlet over ikke at komme
dertil, især nu i Foraarstiden
hvor jeg de andre Aar allerede
var der. – – Naa, nu skal
De blive fri for mig, undskyld
dette lange jaskede Brev. – Hvis
Mening kunde siges i faa Ord,
"Forholdet er aabenbart udartet til en
Vane." Nej, Hannover, Deres
væmmelige tilsyneladende udspekuleret
ubehagelig [!] Naalestik – er ikke Sandhed!
Jeg elsker Liselund Slot! Ærlig
og varmt og er kun ulykkelig

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

over ikke at være der allerede og
at jeg ikke kommer igen iaar Deres
G Achen.

Achn

13 - 5 - 06.

7) Det kan ikke synes om lade ha lisse &
behandle mig det kan mene & godt. -
Hvis en ~~Krøller~~ Plist & ikke ~~et~~
Lindevangen 11. F.

vi at saavise det der ikke &
; Kunstneret. -

Keere Haamoe ! 9

Hast skive j' ke nogle
God med som ikke bliu
omset gennemtaente, j'
de nemj traalte j' &
gal ; Hovedet, disse
& Din toemmer ikke
Ligeveest. — Det j'
mit fortælle Dem er
at j' elsker, Tilbeder &
men, mere beindres det
medix lille Slot som
Noen nye j' : 3
ke ke høst. —

Hvorp skuld j' der
ikke have Lov til det ?

De skriver at De ikke kan beskrive
 Desuare give mig
 Billedet vist ikke Bess
 om naar iendelig skont
 det er I ved godt
 at min store Respekt
 for Slottet, Kærlyk
 for det har gjort at De
 har været mindre fri
 over Opgeve, tænkt
 I migst paa Tegning
 Korrcthed
 I det hele Tægt man
 mig Produktion deovore
 betragtes som en Tægt
 man maattet tilfredstille
 for at blive i Billed
 migst af Slottets Dylek
 se Eftervordnen

De 22 her skrevet dille, 1000er 21
 migst samt op i mig, og det er
 af De 2 i Bessens om
 as "udkræft" i stikende
 21er
 Dens
 Børn
 i den
 De 22
 21
 migst af
 migst af
 De 22
 21

Forresten kunde så godt blive
ved i lang Tid endnu at male
derovre, nu så her gjort det første
Arbejde, vilde så sikkert føres her
Tus mere maleriske Tider af
Lagen (se Eksemplet, naar de blaa
Lommestue er indtaget, Lyse
er tændt: kornene) eller fordeligt
Eilfeldts Gruppe af unge Børn
inndelt i Løjerne. — — — — —)
Ja, De ved ikke hvad De skrev
om! — Jeg selv derovre, læs
det et Par Gange, saa
skal De nok kunne begribe
at man kan komme tid at
Tilbede et saakant Sted, &
me mener så at have Ret!!
Altså, Tilbede man meget
mageløst Skønt, naar man
saa Male vil have Lov til
at prøve efter Alene at skildre
det. — Så her forresten saa ondsk
af Dem, Stamme. — Det

Min søster har skrevet alle de rækker og taler om alle de "gider" — men det er skrevet

dog en ulykkelig Egnskab De her,
at De alltid foruroliger, selv om
De slet ikke havde ønske at gøre
det, eller endog give Dem tilladelse
for ~~at~~ ikke at gøre det. — —
Ja, endog de kindere ser De
lige Dem alle mest af, og interesserer
Dem mest for, de er pænt
voksede paa Deem. — De paa
en kille som G. B. I gude
man ikke som menneske, men
hvad nu, har ikke idrettet og
kritiker, — Aldrig er nogen betydelig
strevet af ham, ~~ikke at de anden~~
Bezigtning, afsky eller stor Følelse!
Folk der ikke kender Dem Havnør,
men tror De er en lille smule og
arrig Havnør. — Det er De ikke!
Men Fanden staa i Dem, lodene
bliver altid i Dem, Dem ser
uendelig galdebitte og dissonant
ofte meget uretfærdige. — —
Gid De selv nu Maler, saa tror
De vilde se mere forstaaende paa
meget. — — I kan saa godt se
hvad mine Billeder for Lidelser
mangler, ~~at~~ og har jo

2/ Kampet med dem, — — som
3/ forrest slaas med alle mine
arbejder, (desuovere flytte is
Nisse altid med, se man
sit Ligt.) —, men Herre Gid
at De skrive at De ikke ha
besvaret ^{at 3/ her} ~~at 3/ her~~ ~~at 3/ her~~ ~~at 3/ her~~
Lisclime, Forhold under Hjemmet,
20. — De 3 Aar — ikke de
Aarsvækkelse, ^(Journalist.) 3 her boet som
Lisclime her is knyttet mig
saadan til det, at 3/ helt her
fölte det som mit sejeur.
Mit skönne, skönne Lommebøger.
Jule Dg, efter Nat, Morgen
her veed i Fest her mig i
de lange Lommer. — 3/
her levte 3/ boet i Skönked 3/
ingen der ikke her set Slottet
eller helt boet der, sa snakke
med, mine Billeder gives
desuovere saa lidt. — — —
~~Staat 3/~~ . Mærke komme
is aldrig til at ho desuovere med,

De her af forskellige Grunde,
mest at vi kone ikke kunde
taale den store Husholdning
over Lønne, — bestemt ikke
at komme dertil; Lønne,
som det mest her se De
ingen Billeder derfra, ~~af~~ ^{af mig.}
~~bliver vel nok~~ Hvorvidt is
na for det til Lige ad bare
ved is ikke. — De er helt
fortvilet over ikke at komme
dertil, især vi i Foraastrid
hvor is de andre her allerede
er der. — — Na, vi skal
De blive vi se mig, indskyld
dette ^{lange} jaskede Brev. — Hvis
Mening kunde siges i fac ord,
"Forkødet er askebat indartet til en
Vane." Nej, Hamme, Deres
uænnelige tilsyneladende udspuleret
ubehersket Næstet — er ikke Længsel!
De elsker Lisleins Plac! Alting
somt is er min uleghet
over ikke at være der allerede
at is ikke komme is is Deres Glemme.